

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

Silvia Mihai
Andreea Barbu

Caiet de lectură pentru clasa a III-a

 Booklet

București, 2019

CUPRINS

<i>Biblioteca lui Stardi</i> , după Edmondo de Amicis	3
<i>Iedul de toamnă</i> , de Eudochia Pavel	6
<i>Greierele și furnica</i> , de Jean de la Fontaine	9
<i>Decebal, eroul dacilor</i> , după Dumitru Almaș	12
<i>Scrisoarea III</i> , de Mihai Eminescu	14
<i>Orfan de tată și de țară</i> , de Vasile Lupașc	17
<i>Împăratul și planta</i> , după Sanda Arsene	20
<i>Morcoveață</i> , după Jules Renard	23
<i>Ciorile</i> , după Ion Agârbiceanu	27
<i>„O, brad frumos...“</i> , de Lavinia Stupineanu	32
<i>Povestea ursului cafeniu</i> , după Vladimir Colin	35
<i>Legenda Dâmboviței</i> , după Dumitru Almaș	39
<i>Cerbul fermecat</i> , după Victor Eftimiu	43
<i>Unde fugim de-acasă</i> , de Marin Sorescu	47
<i>Calendarul școlarului</i> , după George Coșbuc	50
<i>Legenda rândunicii</i> , de Vasile Voiculescu	54
<i>Zăpada mieilor</i> , după Mircea Sântimbreanu	56
<i>Dimineața</i> , de Vasile Alecsandri	59
<i>Uriașul cel egoist</i> , după Oscar Wilde	62
<i>Doi feți cu stea în frunte</i> , după Petre Ispirescu	66
<i>Norocul și Mintea</i> , după I. L. Caragiale	71
<i>George Enescu</i> , după Bernard Gavoty	74
<i>Zi de vară</i> , de George Topîrceanu	79
<i>Aripioară-de-argint</i> , după Mihnea Moisescu	83
<i>Jobenul magic</i> , de J.K. Rowling	87
<i>Aventurile lui Tom Sawyer</i> , după Mark Twain	91
Fișă de lectură	95

după Edmondo de Amicis

M-am dus ieri la Stardi. Casa lui este aproape, peste drum de școală. Mi-e cam rușine s-o spun, dar trebuie să mărturisesc că mi-a fost necaz pe el când i-am văzut cărțile. Ce bine și le păstrează! N-a prăpădit nici una măcar, din cărțile pe care a învățat; le are pe toate și eu nu mai am nici una măcar! Ce rău îmi pare că le-am rupt! Toți banii ce-i capătă de la rude, el îi dă pe cărți!

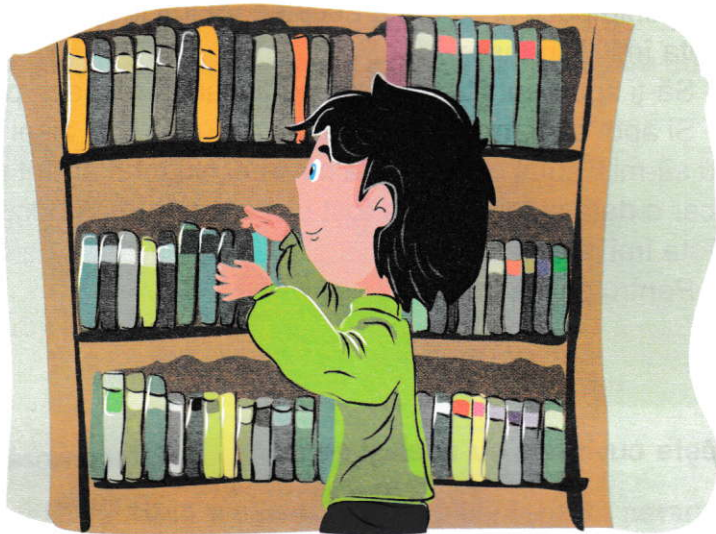
Tatăl său, prinzând de veste că-i plac cărțile, a dat să i le lege după placul lui și i-a cumpărat un dulăpior frumos de nuc.

Dulapul are niște perdelețe verzi. Când tragi de un șnur, ele se deschid și ți se înfățișează deodată trei rânduri de cărți de diferite culori, bine așezate, curate și cu titlurile scrise cu litere poleite. Are: povești, călătorii, poezii; are și cărți cu gravuri și ce bine știe să potrivească fețele! A așezat volumele albe pe lângă cele albastre, pe cele roșii lângă cele negre și lângă acestea, pe cele galbene: astfel că se deosebesc de departe și au o înfățișare cât se poate de frumoasă. Adeseori, el își petrece timpul rânduindu-le în alt chip. Și-a făcut un catalog de cărți, tocmai ca un bibliotecar. Cum și le îngrijește! Le șterge de praf, le răsfoiește și cu băgare de seamă le deschide, ca să nu le mânjească poate cu degetele lui cele groase; s-ar zice că sunt noi. Păcat, zău, că n-am știut și eu să mi le păstrez pe ale mele! Ce bucurie e pe el când își cumpără câte o carte! O mângâie, îi face loc în bibliotecă, o ia iarăși în mână, o învârtește și se uită la ea ca la un odor. Într-un timp începuse să-l doară ochii de mult ce citea.

Tatăl său veni la noi, în odaie, și, bătând cu palma pe ceafa fiului său, îmi zise cu vocea sa puternică:

– la spune-mi, domnișorule, ce zici dumneata de al meu „cap de dovleac“? (căci așa fusese poreclit băiatul de către colegii săi). Te încredințez că în căpățâna asta e atâta străduință, încât are să izbutească în toate! Mângâierea aceea grosolană a tatălui său îl făcea să închidă ochii de plăcere, întocmai ca un cățeluș când îl mângâie stăpânul.

N-aș putea să spun de ce, dar nu-mi vine să glumesc cu Stardi cum glumesc cu ceilalți camarazi ai mei și nici nu-mi vine să cred că el este numai cu un an mai mare decât mine.

Când am plecat, el m-a însoțit până la pragul ușii și mi-a zis la revedere cu multă seriozitate; parcă avea chipul posomorât; era cât pe-aici să-i răspund ca unui om mare: „Vă salut, domnule!”

Îndată ce mă întorsei acasă, spusei aceasta tatălui meu și adăugai:

– Nu înțeleg un lucru, tată; Stardi n-are niciun talent, nu este deștept, e cu totul necioplit, are un chip pocit și cu toate acestea, el îmi insuflă respect.

Tata îmi răspunse:

– Să-ți spun eu, fiul meu, de ce-ți insuflă respect: pentru că are tărie de caracter.

– Și apoi să-ți mai spun încă ceva ciudat, mai zisei eu, am stat o oră la el, acasă, și nu cred să-mi fi spus cincizeci de cuvinte. Nu mi-a arătat nicio jucărie, n-a râs, nici n-a zâmbit măcar o dată și tot nu mi-a fost urât și am rămas bucuros la el.

Tata îmi răspunse:

– Pentru că îl stimezi.

(Cuore. *Inimă de copil*, Editura Gramar, 2010)

Unește cuvintele cu același sens:

posomorât
poleite
a rându
odaie
a stima

a aranja
cameră
a respecta
încrunțat
aurite

Alcătuiește propoziții cu expresiile date:

mi-a fost necaz

cu băgare de seamă

prinde de veste

Completează tabelul:

Cum are Stardi grijă de cărțile sale?	Cum ai tu grijă de cărțile tale?

Scrie trei proverbe despre importanța cărților:

Aspect pentru oameni și cărți

Three horizontal lines for writing proverbs.

Descoperă mai multe înțelesuri ale cuvântului *carte* sau expresii în care apare acest cuvânt:

A large green rectangular area with four horizontal lines for writing, featuring a paperclip icon at the top right corner.

Completează tabelul cu exemple de cărți pe care le ai în biblioteca ta personală:

Dicționare	Enciclopedii	Cărți de povești	Cărți de poezii
Cărți de aventură	Reviste	Diverse	Cărți pe care le vei achiziționa de-a lungul anului școlar

Iedul de toamnă

de Eudochia Pavel

Singur, cu praștia agățată de nasturele hainei și cu buzunarele pline de pietricele alese una și una, anume pentru țintit – Neculăiță o pornise dis-de-dimineață în căutarea norocului.

Parcă Făt-Frumos a fost mai aprig decât el? Parcă pădurile pe vremea aceea vor fi fost mai altfel? Nicidecum!

Era senin și răcoare cu adieri de rășină. Prin luminișuri, brândușele târzii colorau pajiștea cu clopoței liliachii.

Băiatul a dat să rupă una, însă floarea s-a legănat și l-a rugat în felul ei să fie îndurător, iar Neculăiță s-a îndurat.

Dar cu fiecare floare păți la fel. De câte ori se apleca să rupă o brândușă, aceasta se legăna și îl ruga...

– Fie! răspundea el mărinimos, îndepărtându-se.

Nici praștia nu-i fu de folos. Pe cine să ochească? Vreo gaiță? Zărise una mică, moțată, cu ochii speriați. Încolo, câte un greier întârziat, pânze de păianjen între o cracă și alta, furnici răzlețe și fluturi cafenii.

Ce îndrăzneală să treci prin pădure toamna, după ce frunzele s-au scuturat și au fost răvășite de vânt! Să nu mai auzi cântecele păsărelelor, nici fojgăiala găzelor, nici goana căprioarelor! Doar trosnete de crengi uscate și bolovani în prăvălire, de sus, până în valea cu apă rece și păstrăvi.

Să mai prindă curaj, băiatul fluieră un cântec haiducesc auzit de la flăcăii din sat, pe lângă care îi plăcuse să se alătore seara, la povești.

După o vreme flămânzi.

Când să se așeze pe o buturugă, să prânzească și el ca orice voinic, i se păru că aude, nu departe, un scâncet.

Fluieră ciobănește și se îndreaptă într-acolo. Puse mâna pe praștie. Se gândi că poate va trebui să-și măsoare puterea cu vreo dihanie.

La o pauză de lectură pentru a face predicții. Cine crezi că era între tufe?

Citește mai departe și verifică dacă predicția ta a fost bună.

Așadar, se încrâncenă – mânios și viteaz! Și ce găsi?
Spre uimirea lui – un pui de căprioară, orfan.

– Tii! exclamă Neculăiță, ăsta n-are mai mult de o săptămână. Apoi, către ied: Unde-i mămica ta? Ai?

– Beee! plânse iedul.

– Te mănâncă lupii la noapte!

Puiul se uita trist, cu ochii de lapte, albaștri încă. Era negru maroniu, cu o stea în frunte și vârtejuri brumării pe locul cornițelor. Tremura de frică. Și poate de frig. Avea botul umed, de culoarea mimozelor. Mătăsos și negru.

– Îi fi flămând!

Iedul plânse din nou, de parcă ar fi priceput cuvintele băiatului.

Îl luă în brațe. Coborî cu grijă. Calea era lungă, povârnișul anevoios și, cu toate că la început se bucurase de ied, l-au încolțit grijile. Ce va trebui să facă? Și cum anume să-l îngrijească?

O mică pauză de reflecție. Ce crezi că s-a întâmplat?

În sat, se opri pe la Luluca, fetița lui badea Simion, cu care se jucase frățește toată vara. Avea să-i ceară părerea. O strigă la poartă.

– De ce nu intri? Întrebă fetița nedumerită.

– Pssst! Uite!

Și-i arătă iedul ascuns sub haină. Căzură de acord. Făcură rost de un biberon, sticluță, lapte proaspăt și îi gătiră un culcuș moale, căptușit cu fân, în șopron, la adăpost.

În mai puțin de un ceas afluă și alți copii despre iedul găsit în pădure. Apoi vestea ajunse și la urechile primarului, ba chiar la medicul veterinar. Înainte de revărsatul serii se adunară și aceștia în jurul puiului. Îi cercetară cu interes steluța de pe frunte, precum și vârtejurile cornițelor.

– E clar! se oțărî primarul.

– Ce e clar? Îndrăzni Neculăiță, care era numai ochi și urechi.

– Că l-am prins pe hoț. Credea cumva că ne scapă? Netrebnicul! Să vâneze o căprioară cu pui de toamnă?

Neculăiță înțelese câte ceva din treaba asta încurcată și descurcată chiar de el. Luluca – nu prea. Era zorită să împletească o pereche de motocei roșii să nu îl deoache careva.

Cât despre ied, nici nu era nevoie să priceapă ceva. Atâta: ridică botul mirat, când vântul care se pornise șuieră cu prevestiri de frig și lapoviță peste acoperișul șopronului. Trase vârtos din biberon, golind sticluța cu lapte și, ghemuindu-se pe așternutul de fân ca la el acasă, adormi liniștit, fără să bănuiască măcar că, la primăvară, copiii îl vor slobozi din nou în pădure, la ospăț de muguri, la margine de șipot, pe covor de vioarele... Și va fi cel mai falnic cerb din pădurile cu creste atât de înalte, încât uneori, de pe piscuri, ochii vulturului deslușesc în zare Dunărea...

1 Ce părere ai despre comportamentul lui Neculăiță?

Spune părerea ta – un cuvânt de apreciere. Cuvânt

2 Transcrie fragmentul din care ai aflat în ce anotimp se petrece acțiunea.

3 Alege perechile de cuvinte cu înțeles asemănător și scrie-le ca în model: *aprig, dihanie, povârniș, pajiște, nedumerită, mândru, a slobozi, răvășite, falnic, fiară, înverșunat, câmp, mirată, a elibera, pantă, spulberate.*

4 Ce calități dovedește Neculăiță? Colorează casetele!

--	--	--	--	--	--